

40
MUSEUM - 't nieuwhuys - HOEGAARDEN

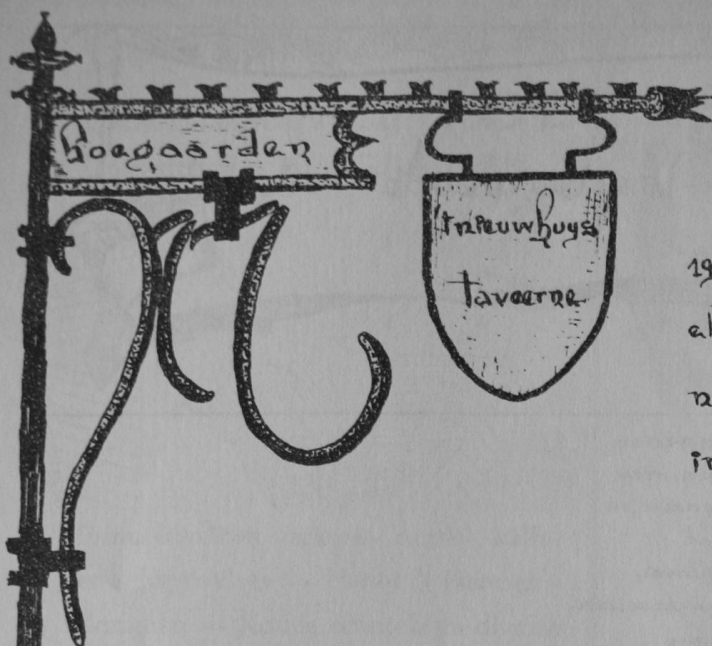

40

ALPAIDIS

TIJDSCHRIFT voor HEEMKUNDE
en FOLKLORE

1975 derde aflevering
achtde jaargang
nummer 40
inhoud

Onze Beschermheden 1975

2

De Palmprocessie van Wooggaarden 9
vervolg
door de Kommissie voor Navorsing en Studies

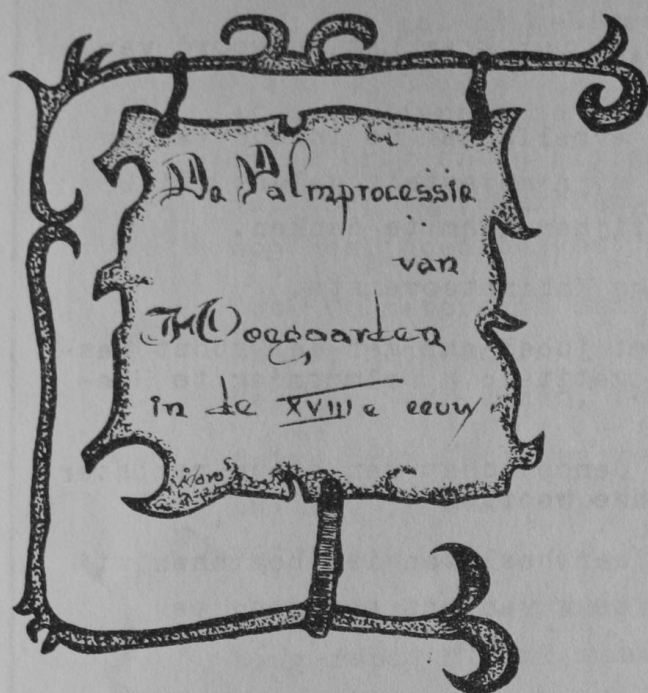
De Burgemeester, Soldaat Christiaens 20
door Hubert Van Nieuwen

1965 - 1975

Tien jaar museumleven

De Heer Olen Alfons, Hoegaarden
De Heer Bail Paul, Hoegaarden
De Heer Dotten Billen, Hoegaarden
De Heer Boock Roger, Brussel
De Heer Dotten Dayer, Holschteren
De Heer Dotten Decoster, Hoegaarden
De Heer Dopyé Richard, Tienen
Mevrouw Dotremont, Brussel
De Heer Emmanuel Jean, Hoegaarden
De Heer Guehde, Tienen
De Heer Geysen R., Boutersem
De Heer Heutermaun, Wilsele
De Heer Lewin Elbar, Brussel
De Heer Lochie Alfons, Outgaarden
Mevrouw L. Lodewyckx, Hoegaarden
Mevrouw Lore, Hoegaarden
Ewaande Heer Karmmich Elbaumbaen, Winkreke
De Heer Rotty Pierre, Hoegaarden
De Heer Schrauwen Franck, Antwerpen
Mevrouw Smeeten, Tienen
De Heer Smets August, Tienen
De Heer Stockmans Leopold, Hoegaarden
De Heer Sweets Joseph, Hoegaarden
De Heer Vandermueren Paul, Hoegaarden
De Heer Vandermolen Albert, Hoegaarden
Mevrouw Van Lint, Brussel
Mevrouw Vermant, Brussel
De Heer Verweiren Alfons, Hoegaarden
De Heer R. Taverniers, Hoegaarden
De Heer Gasia Florent, Hoegaarden
De Heer Van Welden Roger, Tienen
De Boel Henri, Tienen
De Heer Missal François, Tienen
De Heer Maurits Dodian, Hever
Mevrouw Smitte, Hoegaarden
De Heer Putterich George, Brussel
De Heer J. P. Dornedt, Drogenbos
De Heer Pol Hermann, Hoegaarden
De Heer Jan de Strooper en vrienden, Brussel

Na de oorlog hernam het Genootschap zijn oude " omme-
ganck ".

In 1931 vierden de Apostelen hun driehonderdjarig be-
staan en richtten een jubelfeest in, onder hun Wombaarvader
Petrus Kinaer. Bij deze gelegenheid stuurden zij ook een tele-
gram naar Koning Albert. De tekst luidde als volgt :

" Het genootschap der Apostelen te Hougaerde in
feestvergadering op de driehonderdsten verjaardag
zijner instelling, houdt er aan zijne vaderlandsche
gevoelens uit te drukken en wenschen van heil te
zenden aan het Belgisch Vorstenhuis. "

Op 2 april 1931 om 19,24 uur kwam het antwoord van de Koning te Hoegaarden aan :

" De Koning was zeer gevoelig aan de inhoud van uw minzaam telegram en zijn majesteit gelast mij u allen hartelijk in zijnen naam te danken.

Getekend : 's Konings Kabinetsoverste.

Ter gelegenheid van het jubeljaar gaf de Proost Pastoor Verhoeven, het boekje uit, getiteld " Palmzondag te Hoegaarden 1931-1931 " .

In 1932 werd door het Genootschap een nieuw register ingesteld, aanvangend met volgende woorden :

" Zoals het verleden jaar besloten is, beginnen wij heden met de vierde eeuw van ons bestaan, een nieuwen boek. "

Het oud register werd neergelegd in de pastorie, om er samen met het kerkarchief te worden bewaard.

Datzelfde jaar werd in het nieuw register geschreven :

" Palmzondag, 20 maart, deden wij onzen 301e omgang. De Lombaer is erg ziek, zijn schoonzoon Theophiel Vanderplas is in de processie zijn plaatsvervanger geweest. "

Twee dagen later zou de Lombaervader Petrus Kinaer sterven.

Deze 301e omgang is nochtans verkeerd. Ze zijn begonnen te rekenen vanaf 1631 (aangenomen datum der stichting), maar hebben de 12 jaren Revolutietijd vergeten af te rekenen toen de processie niet is uitgegaan, evenmin als de oorlogsjaren 1917 en 1918 toen de Lombaervader oesliste de omgang en het feestvieren stop te zetten zolang de oorlog zou duren. En ook het verbod tot uitgaan van 1798 tot 1790 inbegrepen werd niet in aanmerking genomen, zodat het pas de 264e maal was.

En dan kwam de tweede wereldoorlog en vanaf 1941 staat in het register vermeld " ten einde alle mogelijke moeilijkheden met de bezetter van 't vaderland te weren, doen wij onzen omgang niet op straat " . Alles gebeurde in de kerk en er werd ook geen feest gehouden.

En dit duurde vier jaar lang.

Wogens de bevrijding van Hoegaarden schreven de Apostelen in hun register :

" September staan de verbondene legers voor Hoegaarden. Wat zal er gebeuren? God dank, de Duitschers bieden geen tegenstand, zij zijn verrast en trekken af naar Tienen, ze hebben eerst nog tijd gevonden om de brug op te blazen, maar hun doel is eigenlijk het dorp te vernielen, immers over de brug kon men nog heel goed te voet gaan.

Tot 500 meters in den omtrek was alles een puinhoop, zonder hetgeen in 't overige van het dorp verbrijzeld lag aan daken, deuren en vensters.

Enige uren later wapperde de belgische vlag aan de huizen, ja zelfs op de puinhopen, die eens huizen waren.

De bondgenoten waren er !! De burgers hadden de brug reeds min of meer hersteld, zodat ze zonder veel tijdverlies het dorp konden doortrekken.

De geestdrift was onbeschrijfelijk, groot en klein kwam aangelopen met bloemen en hele manden fruit, het regende appelen en peren op die voorbijtrekkende automobielen. De inzittende soldaten waren zichtbaar aangedaan. "

In 1945 deed de processie terug haar gewone omgang, want " Hoegaarden zonder Apostelen is immers geen Hoegaarden " staat er in hun register te lezen.

Maar hoe devotievol en vermaard de Processie ook mag wezen, toch kent zij haar vroegere luister niet meer van uit de XVIIIe eeuw, toen de Confrerie der V Geslachten er het oescherdingsrecht over uitoefenden.

Deze Confrerie, sinds 1971 opnieuw in 't leven geroepen, koestert het plan om via haar Gulden Leliegilde (sedert 1961 terug opgericht), een nieuwe oescherdingswet over het Apostelengenootschap af te kondigen.

De gewezen leraars bleven op
elkaar toe en richtten een
op, waarvan de naam...

Het Genootschap der XII Apostelen

De Palmprocessie van Hoegaarden en het Genootschap der XII Apostelen vormen één en onverdeeld geheel. Het is niet denkbaar over de ene zonder over de andere te spreken.

Daarom zullen wij nu het Genootschap der XII Apostelen nader bespreken, hetwelk een lang en vroom verleden achter de rug heeft.

Hun ontstaan.

Uit de memorieschriften van Pastoor Heuysdens (Pastoor te Hoegaarden van 1935 tot 1953) vernemen wij nopens het ontstaan van het Genootschap der XII Apostelen het volgende :

" De kruistochten hadden de toegang tot het Heilig Graf geopend; kleine groepen en ook enkelingen gingen naar Palestina, niet meer om er te strijden, maar wel uit devotie. Zij die deze verre reis ondernamen, stonden bij hun terugkeer in hun geboortestreek in groot aanzien en genoten sommige voorrechten. Zo namen zij deel aan de kerkelijke plechtigheden en inzonderlijk aan deze van Palmenzondag tot Pasen.

De gewezen Jeruzalem-bedevaarders bleven ook met elkaar voeling houden en richtten genootschappen op, waarvan de meesten ontstonden in de loop der

XVe eeuw, sommigen vroeger.

Een der oudst bekende is dit van Utrecht (Holland) opgericht in 1394 en ook zoals te Hoegaarden, namen zij jaarlijks deel aan de processie van Palmenzondag.

Wanneer met de tijd, de bedevaartsdrang afnam, verminderde ook het aantal broeders die de heilige plaatsen hadden bezocht, zodat zij verplicht waren anderen aan te nemen om hun getal steeds volledig te bewaren en de stichting in ere te houden.

En Pastoor Heuysdens schreef verder :

" De tegenwoordigheid van den houten palmezel in de processie was een vrij algemeen verspreid gebruik, maar in latere tijden begon het stilaan te verdwijnen. Dit kwam omdat in sommige streken de palmprocessie buiten de kerk werd afgeschaft en slechts binnen werd gehouden (dat was ook het geval te Hoegaarden van 1778 tot 1781).

In Noord Nederland werden zelfs tijdens de Hervorming al de processies buiten de kerk verboden en de palmezels opgeruimd. Te Utrecht verkocht men ze eenvoudig ten bate van de armen, wellicht als brandhout.

Voor de oorlog bestond er nog een palmezel te Paderborn (Duitsland) en rond 1950 was er nog een te 's Herenberg (Holland).

Ook Tienen, Leuven en Zout-Leeuw hadden in vroegere tijden een palmezel. Maar alleen in Hoegaarden dragen de Apostelen hem nog in de processie mede.

Het is echter niet geweten waarom daar een Apostelengenootschap werd opgericht; zijn er Jeruzalembedevaarders geweest of werd het genootschap ingesteld uit dank voor het einde nemen van droevige plagen, zoals de pest en de oorlog. In elk geval was het Genootschap der XII Apostelen van Hoegaar-

den een der eerste welke in onze gewesten werd opgericht. "

Het Genootschap bestaat uit 17 leden : 12 Apostelen en 4 Discipelen met aan het hoofd een Mombaarvader door hen verkozen. De geestelijke vader is steeds de Pastoor van Hoegaarden en draagt de titel van Proost.

De Apostelen zijn allen gehuwde mannen, uitgenomen de H. Joannes. Ook de Discipelen mogen niet getrouwd zijn. Wanneer een ongehuwde in het huwelijk treedt, moet hij van zijn functie afzien. Bij het overlijden, ontslag of afzetten van een lid, wordt uit de voorgedragen kandidaten, die gewoonlijk maar niet noodzakelijk familieleden zijn, een opvolger gekozen.

De statuten van het genootschap bepalen hun rituele handelswijze op Palmzondag en bij speciale plechtigheden, devootelijk en traditievool.

In het oude boek der Apostelen staan weinig of geen historische feiten vermeld, maar wel naamlijsten van hen die bij het genootschap werden opgenomen met het jaartal van hun aanneming, uittreding of overlijden ; ze zijn echter heel onregelmatig bijgehouden.

In 1806 schreef de toenmalige Mombaarvader Norbertus Nys, de gruwelen van de Franse Revolutie in het register neer.

Het Genootschap beschikte vroeger over een vast inkomen, berustend op land en goederen door weldoeners geschonken, maar dit alles verdween tijdens de franse tijd, aangeslagen en openbaar aan de meest biedende verkocht als " zwart goed " .

Erelijst van Proosten, Mombaaryaders en Beschermheren.

De Proosten regelden het geestelijk gedeelte van de Ommeganck-Processie, terwijl de oude Hoegaardse Vroedschap en vanaf 1745 de Confrerie der V Geslachten, instonden voor het burgerlijk deel.

Doch de eigenlijke voorzitter en ziel van het Genootschap was de Mombaarvader.

Voor zover we deze overheden konden achterhalen, publiceren wij hierna hun erelijst.

De Moombaryaders.

1. Onbekend, misschien Pauwel Canters of Ghysbrecht Willems, rond 1631
2. Vermoedelijk Leo Kenis, rond 1637
3. Henricus Marchal, Apostel van 1641 en zeker Moombaryader in 1686
4. Franciscus Boes(mans), van 1691 tot 1712
5. Henricus Vandenbroeck, tot 1723
6. Petrus Geets (Geerts), tot 1745 (+ 1748)
7. Guillian Van Simphoven, tot 1758
8. Servatius Nijs, tot 1779
9. Henricus Preuveneers, tot 1794

Twaalf jaar onderbreking wegens de Franse Revolutie.

10. Norbertus Nys, van 1806 tot 1814
11. Petrus Medaers, tot 1829 (Apostel van 1791)
12. Guillaume Goossens, tot 1873 (Apostel in 1814)
13. Jan Bapt. Stockmans, tot 1886 (Apostel in 1834)
14. Henri Brans, tot rond 1892 (+ 1901) (Discipel 1848 en Apostel 1862)
15. François Vanderwaeren, tot 1909
16. August Vanex, tot 1916 (Apostel van 1870)
17. Petrus Kinaer, tot 1932
18. Petrus Brans, tot 1943 (Apostel in 1881)
19. Frans Saelmaeckers, tot 1947 (Apostel in 1900)
20. Jean Bams, tot 1950
21. Theophiel Vandeplas, tot 1953 (Apostel in 1932)
22. Emile Koeckelkoren, tot 1967 (Apostel in 1937)
23. Victor Biscoompte, vanaf 1967 (Apostel in 1953)

De Proosten.

1. Pastoor en Conciliedeken Arnoldus Houwen, van 1618 tot rond 1663
2. Pastoor en Plebaan-Landdeken Jan Van den Putte, van rond 1663 tot 1712
3. Pastoor en Landdeken van het Concilie, Henricus Peeters, van 1712 tot 1741
4. Pastoor Henricus Sweerts, van 1741 tot 1779
5. Deken Joannes Hubertus Sweerts, van 1779 tot 1795

Onderbreking omwille van de Franse Revolutie.

6. Pastoor G. J. Van den Putte, van 1806 tot 1810
7. Pastoor Jacobus Sweerts, van 1810 tot 1841
8. Pastoor Deelen, van 1841 tot 1868
9. Pastoor De Coster, van 1868 tot 1880
10. Pastoor Redig, van 1880 tot 1896
11. Pastoor Van Gucht, van 1896 tot 1922
12. Pastoor Verhoeven, van 1922 tot 1935
13. Pastoor Heuysdens, van 1935 tot 1953
14. Deken Vanderhasselt, vanaf 1953

N B : De eerste drie behoorden tot de bloedverwanten van de oude Hoegaardse Vroedschap, de vier volgende tot de V Geslachten,wijl de overigen geen Hoegaardiers waren.

Vermits het bewezen is dat het Genootschap reeds van voor 1631 bestond, maar zonder de juiste stichtingsdatum te kennen, volgen hieronder de mogelijke Proosten vóór deze datum :

- Pastoor Billen, tot 1575
- Pastoor Florentius Hougard, tot 1618

Hogere Bescherming.

De hogere bescherming over het Genootschap belast met de inrichting van het burgerlijk gedeelte van de Ommeganck, werd in den beginne waargenomen door de oude Hoegaardse Regentie, voorgezeten door de Meier.

Vanaf 1745 ging deze Eretaak over op de V Geslachten, waar de Confreriedeken aan het hoofd stond. Het was de bloeiperiode van het Apostelengenootschap.

Helaas, in 1795, ingevolge de decreten van de franse republiek, schafte de nieuwe bewindsploeg het Beschermingsrecht af.

In 1810, na een onderbreking van 15 jaar, stelde de Gulden Lelie (geslacht Van Nerum), voorgezeten door de Gildedeken, de Beschermingswet terug in en nam ze op zich. Maar in 1844 ging alles jammerlijk teloor.

De Beschermheren uit de Oude Regentie. Meiers.

1. Meier Lambert Depas, rond 1631 en zeker tot 1641
2. Meier Jan Baptist Stevens, rond 1678
3. Meier Lambert Joseph Depas, rond 1692 en zeker tot 1728
4. Meier Antoine Collaert, van 1728 tot 1745

De Beschermheren uit de V Geslachten. Confreriedekens.

5. Brouwer en Schepen Carolus Van Nerum, van 1745 tot 1757
6. Brouwer en Schepen Henricus Struys, van 1757 tot 1788
7. Brouwer en Gezworene Hubertus Sweerts, van 1788 tot 1790

8. Notaris en Schepen Joannes Van Nerum, van 1790
tot 1795

*De Beschermheeren uit de Gulden Leke
Willedelen.*

9. Meester-Brouwer Jacobus Van Nerum, van 1810
tot 1824

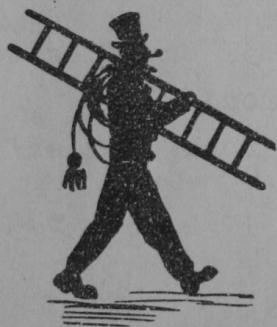
10. Dokter en oud-burgemeester Henri Van Nerum, van
1824 tot 1844

wordt vervolgd

Kommissie voor Navorsingen en Studies

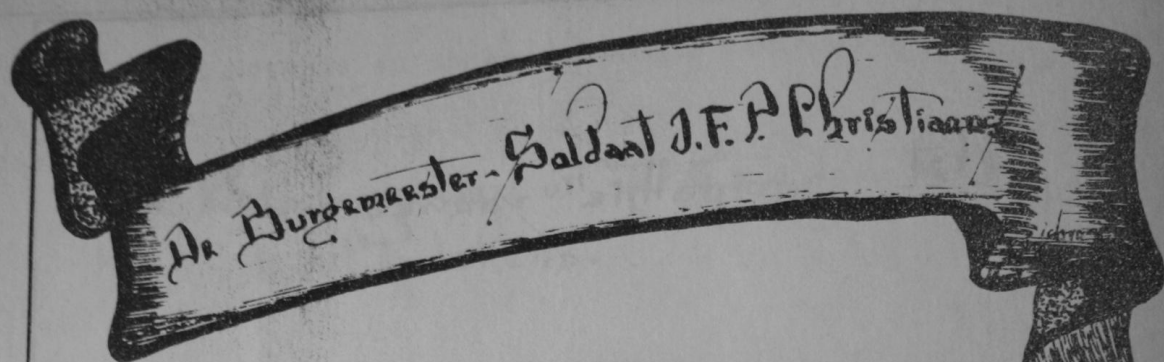
H. & A. DOYEN

DAK- en PLASTIEKWERKER — — SANITAIR
GEZWOREN SCHOUWVEGER

Algemene Onderneming

Kaaterhof 21	Rue d'Hougaerde 9
3320 Hougaerden	5907 Zetvel-Lumoy
Tel. 016/76.65.25	Tel. 010/81.16.29

door Hubert Van Nieuwen

Jean François Pierre Christiaens werd op 31 januari 1808 te Leuven geboren, als zoon van de suikerbakker Theodore Joseph Christiaens en Marie Elisabeth Nuyts.

Na een bevredigend onderwijs te hebben gekregen, besloot hij het nederig beroep van zijn vader voort te zetten en begaf zich te dien einde naar Parijs. Zijn bedoeling was om later een "Confiserie de Paris" te openen.

Maar op 25 augustus 1830 was te Brussel de Belgische Omwenteling uitgebroken en door een vurige vaderlandsliefde gedreven, keerde Christiaens dadelijk naar zijn land weer, om zijn jongere broeder bij de Leuvense Burgerwacht te vervangen, waar hij de graad van Adjudant verwierf.

In september rukte de Prins van Oranje met een sterke troepenmacht van uit alle richtingen naar Brussel, om er de opstand te dempen.

Op 23 september verschenen 2.300 manschappen voetvolk, 250 ruiters en 4 kanonnen voor Leuven, komende uit de richting van Tienen. De Leuvense burgerwacht gesteund door vrijwilligers grepen naar de wapens en omstreeks 10 uur in de voormiddag vielen de eerste doden. De gevechten, waarin Christiaens zich dapper weerde, duurden tot rond vijf uur 's avonds, toen de Hollanders zich terugtrokken.

Diezelfde dag waren ook Hollandse troepen van uit het Noorden van het land, langs vier kanten tegelijk, Brussel binnengerukt.

Zij stieten op hevige weerstand en na vier dagen zware strijd, werden zij in het Park terug gedreven. In de nacht van 26 op 27 september verlieten zij de stad.

Maar in de vroege morgen van 29 september verscheen de Hollandse generaal Kortheyligers, aan het hoofd van 8.000 infanteristen, 300 ruiters en 8 kanonnen, andermaal aan de wallen van Leuven en opnieuw werden zij door de Leuvense Burgerwacht en de vele vrijwilligers teruggedreven.

Christiaens toonde zich onverschrokken in de strijd en voerde moedig zijn mannen aan.

Al werden de Hollanders overal verdreven, toch waren ze nog niet uit België gejaagd. De overwinning te Brussel leidde echter tot de algemene opstand in het ganse land. Het aantal vrijwilligers groeide in elke stad en ook op het platte land. Van overal kwamen zij toegesneld om de vijand te verslaan.

Zij droegen een blauwe kiel met witte broek en op 21 oktober stonden zij bij de brug van Walem. Daar bevond zich ook Jean François Christaens met zijn Leuvense strijdmakkers, een gans bataljon uit Tienen en een compagnie uit Hoegaarden en omliggende dorpen.

De Hollanders staken de brug in brand om de opmars te stuiten, maar de patriotten konden deze blussen en de vijand achtervolgen. Onder een regen van kogels, plaatste de Tienenaar Jacques Baeken, de Belgische vlag op enkele meters afstand van het bruggenhoofd. Christiaens rukte bij de eersten over de brug en doodde menige vijand.

De vrijwilligers trokken verder op en kwamen bij Berchem, waar tijdens een moorddadig gevecht, Prins Frederik de Merode, aan de voeten van Christiaens dodelijk gewond werd en later te Mechelen overleed.

Daar te Berchem greep een lijf aan lijf gevecht plaats waar Christiaens door een geweerkolf in het aangezicht werd gekwetst en naar een hospitaal werd afgevoerd. Hij hield er een vervrongen onderlip van over.

Na zijn herstelverlof, dat hij te Hoegaarden bij vrienden doorbracht, bleef Christiaens onder de wapens en werd ingelijfd bij het Tweede Lanciersregiment, waar hij de graad van Opperwachtmeester verwierf.

Het is niet geweten of hij deel nam aan de strijd bij Maastricht in december 1830, waar de Hollanders opnieuw België wilden indringen, maar hij nam met zijn eenheid wel deel aan de gevechten van augustus 1931, toen de Prins van Oranje terug langs Hasselt en St. Truiden voor Tienen verscheen en door Koning Leopold voor Leuven tot staan werd gebracht.

CHRISTIAENS, Lancier

Christiaens was tegenwoordig op 22 december 1831 op het volksplein te Leuven, toen Kolonel J. Spaey, bevelhebber van het Tweede Lanciersregiment, zijn standaard ontving uit de handen van ZM Koning Leopold I

Wegens zijn uitzonderlijke militaire bewezen diensten en zijn plichtsvervulling, werd Opperwachtmeester J.F.P. Christiaens bij Koninklijk Besluit van 19 december 1840, vereerd met het Kruis van Ridder in de Leopoldorde.

Maar toen had hij het leger reeds verlaten.

Na in het burgerleven te zijn teruggekeerd hielp hij in de Confiserie van zijn vader. Vaak echter kwam hij naar Hoegaarden op bezoek, bij de mensen die hem zo goed tijdens zijn herstelverlof hadden verzorgd.

Deze mensen woonden in het huis naast de pastorie, hetwelk later het huis Christiaens zou worden.

Hij maakte er zich talrijke vrienden en ging regelmatig een smakelijk Hoegaards biertje drinken in het Brouwershuis, in de Doelstraat (oude Cercle), destijds gehouden door de weduwe Henri Van Autgaerden (geboren Thérèse Nys).

Daar bevond zich niet alleen het lokaal van de Brouwersgilde, maar ook de verzamelplaats van de vrijwilligers 1830.

Christiaens voelde er zich thuis en leerde er de grote brouwers en politieke mannen van Hoegaarden kennen en ook de 18 jarige dochter Rosalie Van Autgaerden, die op de knappe strijder van 1830 smoorlijk verliefd werd.

Zij ontvluchtte zelfs het pensioen (vermoedelijk in het Klooster van Hoegaarden), om een jaartje later, op 8 januari 1840 met de 32 jarige Opperwachtmeester te kunnen trouwen.

Hun getuigen waren, de gemeentesekretaris François Lodewijckx, de onderwijzer Pierre Debroeck en de veldwachters Joseph Mark en Philippe Bernaerts.

Na hun huwelijk vestigde het echtpaar Christiaens x Van Autgaerden zich in de Pastorijstraat, waar hij in 1830 was verzorgd geweest.

Zij hielden er een linnen- en kruidenwinkel.

Maar het open karakter en de wilskracht van Christiaens dreven hem snel tot het politiek leven.

In 1848 had hij te Hoegaarden een grote populariteit verworven en behaalde 95 stemmen (de meeste stemmen, namelijk 98, werden door Henri Paillet behaald).

ACTES DE MARIAGES ET DE DIVORCES.

L'an mil huit cent quarante, le sept du mois de Janvier, à neuf heures
du matin, devant nous Jean Baptiste Dumont, Châlon Vique
Officier de l'état civil de la commune de Arongard, province de Brabant,
sont comparus Jean François Pierre Christiaens, né à Louvain
le trente un Janvier an Mil huit cent huit, ainsi qu'il résulte de
Son acte de Naissance ici produit, Particulier, domicilié à
Louvain, fils majeur de Etienne Joseph Christiaens, profet
deur de Confesseur, ici présent et fondant et de Marie Elisabeth
Wuyts, Managers, tous deux domiciliés à Louvain, &
Rosalie Vanantgarden, née à Louvain le Sept Février
an Mil huit cent dix sept, ainsi qu'il résulte de son acte de
Naissance inscrit aux Registres de l'Etat civil de cette Com-
mune, Particuliers, domiciliés en cette Commune, filles mineurs
de Jean Pierre Vanantgarden, décédé en cette Commune le
quatre Septembre an Mil huit cent trente deux, ainsi qu'il
résulte de son acte de Décès inscrit aux Registres de l'Etat civil
de cette Commune, et d'Anne Chères Wuyts, Negociante de
domiciliés en cette Commune, ici présents et fondant et

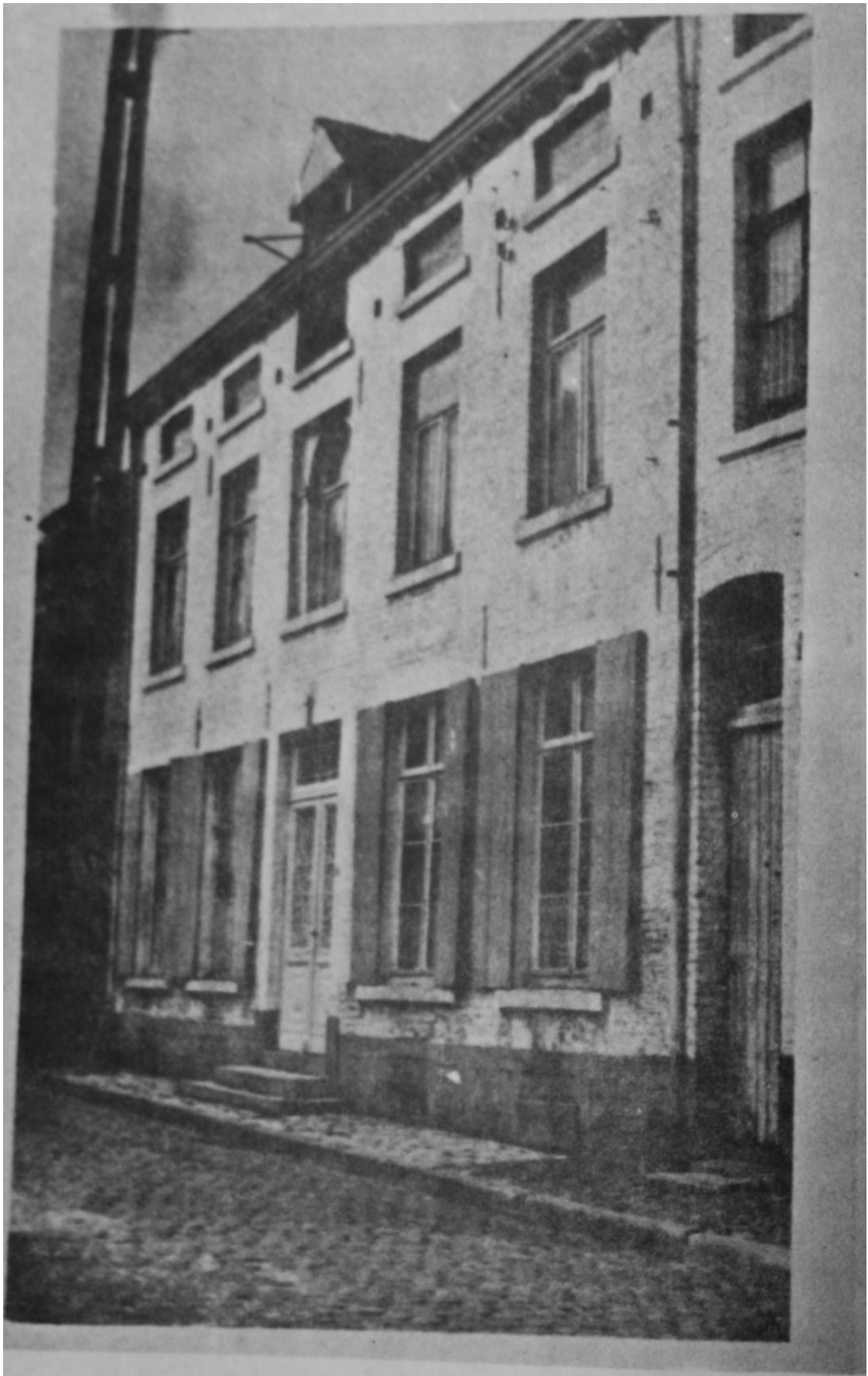
Lesquels nous ont requis de procéder à la célébration des mariages projetés entre eux, et dont les publications ont été faites devant la principale porte de notre maison commune, les Dimanches Vingt-neuf Décembre, Dernier et le cinq Janvier suivant, et à Loudain les mêmes jours, ainsi qu'il conste de la Déclaration de l'Officier de l'Etat-civil de la ville de Loudain, ci-prodites;

Aucune opposition audit mariage ne nous ayant été signifiée, faisant droit à leur réquisition, après avoir donné lecture de toutes les pièces ci-dessus mentionnées, ainsi que du chapitre six du titre du Code civil intitulé du mariage, nous avons demandé au futur époux, et à la future épouse s'ils veulent se prendre pour mari et pour femme; chacun d'eux ayant répondu séparément et affirmativement, déclarons au nom de la loi que Jean François Pierre Christiaens et

Notable Vanautgaerden, sont unis par le Mariage. De quoi avons dressé acte en présence de François Lovendyck, âgé de quarante cinq ans, Secrétaire communal, De Pierre Debroeck, âgé de quarante sept ans, instituteur, De Joseph Marck, âgé de quarante et un ans, Garde Champêtre, et de Philippe Muraerts, âgé de quarante quatre ans, Garde Champêtre, tous quatre non parents ni alliés Dominiels en cette Communauté; Et ont les Epoux, le père de l'Epoux et la Mère de l'Epouse et les témoins ont signé l'acte. Nous le présent acte, après lecture faite.

Christiaens

R. Vanautgaerden

Het huis van CHRISTIAENS

François Christiaens werd onder het burgemeesterschap van Philippe de Zangré, tot eerste schepen benoemd en zekomen.

Datzelfde jaar werd te Hoegaarden ook de Burgerwacht opgericht, dat haar lokaal in 't Nieuwhuys koos.

Notaris Alexandre Putzeys werd tot Majoor aangesteld met François Christiaens als Adjunct-Majoor, Dokter Jean Baptiste Van Nerum als Bataljon-Geneesheer, Dokter Godts als zijn Adjunct en David Putzeys als Luitenant-Kwartiermeester.

De Burgerwacht bestond uit een bataljon met drie compagnies en telde twaalf officieren. Zij kregen prachtige uniformen en een vaandel.

In 1849 werd Christiaens met de Hoegaardse militie belast en moest de loting regelen. Wie zouden zij ook beter hebben kunnen kiezen dan de vrijwilliger van 1830 ?

Datzelfde jaar in juni stierf de oude burgemeester en het was François Christiaens die hem tot in augustus verving, tot wanneer Henri Paillet tot nieuwe burgervader werd verkozen.

In 1850 zetelde Christiaens ook in de Commissie voor het onderhoud van de buurtspoorweg en in de Commissie voor het innen van de persoonlijke belastingen.

Zijn populariteit verhoogde met de dag en in 1851 behaalde Christiaens 137 stemmen, tegen 89 voor Henri Vandermolen en 84 voor Alexandre Putzeys.

In 1853 diende burgemeester Paillet zijn ontslag in en werd door Alexandre Putzeys opgevolgd, met Christiaens en Vandermolen als schepenen. Dat jaar richtte de gilde van de Arquebusiers te Overlaar een schietstand op voor karabijn en pistool. Bij de inhuldiging toonde Christiaens zich de beste schutter.

— wordt vervolgd —